

stærkt op til, at ministeren finder en løsning på det.

Fru Else Marie Mortensen sagde jo ganske rigtigt, at problemstillingen i forslaget er rigtigt skitseret, men at løsningsmodellerne ikke er de rigtige, og det er vi ikke blinde over for i Fremskridtspartiet. Da vi lavede forslaget her, var det et spørgsmål om at prøve nogenlunde at få skitseret på et stykke papir, hvordan vi kunne forestille os at problemet bliver løst, og det er også derfor, der er tale om et beslutningsforslag. Men vi er meget åbne over for sammen med de øvrige partier at finde løsningen på de her problemer, og derfor glæder det mig også meget, at ministeren har lagt op til, at der kommer lovinitiativer til efteråret.

Det, der er grotesk i den situation, er jo, at personer – som jeg personligt har mødt – der lever hele deres tilværelse på ketogener og andre smertestillende mediciner for overhovedet at holde dagligdagen ud, skal slæbes frem og tilbage i systemet og kæmpe en kamp hver eneste dag. Og at de ikke ret hurtigt kan få tilkendt en pension, så i hvert fald de økonomiske problemer er ude af verden, men både skal slås med de fysiske smerter og med de økonomiske smerter, er helt uholdbart.

Jeg har set en stribe af sager, og jeg ved, at Socialministeriet også har set de sager, for jeg kan jo se, at der foreligger kopier af det, der er sendt til Socialministeriet. Og der er også kommet svar tilbage til de pågældende ansøgere fra Socialministeriet, så jeg ved, at Socialministeriet og dermed også socialministeren ved, at de her sager findes.

Og det er sager, hvor man kan se, at både to, tre og nogle gange fire speciallæger oplyser, at de gennem deres undersøgelser har fundet frem til, at der absolut ingen erhvervsevne er tilbage, altså at de pågældende er hundrede procent uarbejdsdygtige. Men efterfølgende meddeler kommunen, at deres samlede, individuelle vurdering af ansøgerne er, at de pågældende kun er halvtreds procent uarbejdsdygtige.

Og det kan altså undre én, hvordan det kan være, at selv om tre-fire speciallæger, som har forstand på de ting, fordi de aldrig har lavet andet i hele deres liv end at vurdere den slags ting, når frem til, at de pågældende er hundrede procent uarbejdsdygtige, kan lægfolk, der sidder i et socialudvalg i kommunen, pludselig nå frem til, at de kun er halvtreds procent uarbejdsdygtige, og med et pennestrøg sige nej til deres pensionsansøgning.

Det var uforklarligt for mig, hvordan det kunne foregå, indtil jeg fik nogle andre sager, hvor jeg kom til at se, at det, der gør sig gældende, er, at lægekonsulenten har indstillet noget andet end speciallægerne. Og så spørger man jo sig selv, hvordan det kan være, at lægekonsulenten kan gøre det, for det må han jo ikke.

Vi har jo så heldigvis efter førstebehandlingens sidste gang opnået, at ministeren i mellemtiden har udsendt en vejledning, hvor det bliver præciseret, at lægekonsulenten ikke må udtale sig om, hvor meget erhvervsevne der er tilbage, men udelukkende være med til at fortolke, hvordan man skal forstå de indstillinger, der kommer fra speciallægerne.

Men til trods for den vejledning har jeg eksempler på kommuner, der efter, at vejledningen er udsendt, direkte har bedt lægekonsulenten om at komme med en indstilling, og derfor halter det stadig væk rundt omkring i kommunerne; det er der ingen tvivl om.

Problemet er jo, at selv om den vejledning er sendt ud, og selv om det bliver påpeget, at det ikke er tilladt, at lægekonsulenten kommer med en indstilling, kan de pågældende ansøgere, når de med det stykke papir i hånden, som socialministeren har skrevet, henvender sig til kommunen og spørger, hvordan det kan være, at den overtræder det, som ministeren siger, ikke få noget svar. Og når de anker det til ankenævnet og videre til Ankestyrelsen, får de kun et lorumlarumsvar, der ikke forholder sig til det.

Det er derfor, ministeren skal være utrolig opmærksom på, at selv om ministerens indstilling over for det her er positiv, er systemets indstilling det altså ikke, og det er det, vi skal prøve i fællesskab at finde en løsning på. Og derfor er jeg glad for, at socialministeren lægger op til, at engang hen på efteråret kommer hele pensionsområdet, hele problemet med tilkendelse af førtidspension, op, så vi kan få en grundig gennemarbejdning af området. For lægekonsulenterne er jo kun en flig af problemstillingen – det er vi med på – men det er en meget vigtig problemstilling, som vi ønskede at rejse.

Og grunden til, at vi har genfremsat forslaget, er ikke mindst, for at vi nu kan arbejde videre. Og jeg har en stribe af forslag, som jeg vil bede ministeren om at kigge på i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Men tak for tilslutningen til forslaget! Hermed sluttede forhand-